

ПРАВИЛНИК О ПРИСТУПАЊУ И ЧЛАНСТВУ У ЦРКВИ

Овај правилник уређује основна начела приступања, пријема и учешћа у животу Цркве, у духу Јеванђеља, англиканског предања и канонског поретка Цркве.

1. О Цркви

Црква је заједница верујућих сабрана око Божје речи и светих тајни, позвана да у Христу буде знак и оруђе Божје љубави у свету. Као део једне, свете, саборне и апостолске Цркве, признајемо нашу припадност Епископалној англиканској заједници и духовно наслеђе које примамо кроз Свето писмо, апостолско предање, разум и живу веру Цркве.

Своју веру исповедамо у заједништву са васељенском Црквом, нарочито кроз Апостолски и Никејски символ вере, а свој заједнички живот обликујемо молитвом, богослужењем, служењем ближњима и сведочењем Јеванђеља.

2. Отвореност и позив

Сви који траже Бога и желе да следе Господа Исуса Христа позвани су да упознају живот Цркве и приступе њеној заједници. Врата Цркве отворена су за све, без обзира на порекло, пол, друштвени статус, расу, националност, сексуалну оријентацију или претходну верску припадност.

Црква никоме не намеће веру, већ позива на слободан и одговоран одговор Божјој благодати, на раст у учеништву и на живот у заједници љубави, истине, молитве и служења.

3. Припрема за чланство

Особе које желе да приступе Цркви и постану њени пуноправни чланови позивају се да прођу одговарајући период упознавања, духовног расуђивања и припреме. Трајање и облик припреме прилагођавају се узрасту, претходном хришћанском искуству и пасторалним потребама особе.

- редовно учествовање у богослужењу и животу црквене заједнице;
- катехезу, односно упознавање са Светим писмом, основама хришћанске вере, крштењским заветима, светим тајнама и англиканским предањем;
- упознавање са канонским и организационим устројством Цркве, у мери потребној за одговорно чланство;
- личне разговоре са свештеником, ђаконом или другим овлашћеним чланом пасторалног тима;
- молитвену припрему и, када је прикладно, укључивање кумова, сведока или других чланова заједнице који прате кандидата.

4. Крштење, конфирмација, пријем и обнова крштењских завета

Свето крштење је пуно хришћанско увођење водом и Духом Светим у Христово Тело — Цркву. Онима који нису крштени Црква нуди припрему за крштење, које се врши водом у име Оца и Сина и Светога Духа. Крштење се не понавља.

Крштени верници који желе да зрело и јавно потврде веру, обнове крштењске завете и преузму свесну одговорност у животу Цркве могу приступити конфирмацији (потврди), у којој епископ молитвом и полагањем руку призива Духа Светога да их укрепи у хришћанском животу.

Крштени хришћани који долазе из друге хришћанске цркве могу, у складу са канонима и пасторалним расуђивањем, бити примљени у пуно заједништво Цркве одговарајућим литургијским чином пријема. Они који су већ били конфирмисани полагањем руку епископа у апостолском прејемству не конфирмишу се поново, већ се, када је прикладно, примају или обнављају своје крштењске завете.

Када постоји недоумица у погледу претходног крштења, поступа се пасторално и канонски, уз настојање да се поштује јединственост хришћанског крштења.

5. Учешће у животу Цркве

Сви чланови Цркве позвани су да, према својим даровима, могућностима и животним околностима, расту у вери и активно учествују у заједничком животу.

- редовно учествују у богослужењу, нарочито у Светој евхаристији;
- негују личну и заједничку молитву и читање Светог писма;
- учествују у образовним, духовним и мисијским програмима Цркве;
- служе ближњима и широј заједници даровима које су примили од Бога;
- раде на помирењу, правди, миру и очувању достојанства сваког човека;
- доприносе материјалном и духовном добру Цркве према својим могућностима.

6. Пуноправно чланство, право гласа и службе

Пуноправним чланом сматра се крштена особа која је примљена у заједницу Цркве у складу са овим правилником и канонима, учествује у њеном богослужбеном и заједничком животу и није под канонском мером која ограничава поједина чланска права.

Пуноправни чланови имају право да учествују у одлучивању црквене заједнице на локалном и епархијском нивоу и, када испуњавају услове предвиђене канонима, да бирају и буду бирани у црквене одборе, савете и друга тела Цркве.

Остваривање права гласа и преузимање појединих служби уређују се канонима, статутом и другим важећим актима Цркве.

7. Пасторална одговорност, дисциплина и помирење

Црква препознаје да су сви људи подложни слабостима и греху. Зато се несугласице, саблазни, тешке повреде међусобног поверења и озбиљна нарушавања заједничког живота решавају, колико је год могуће, у духу Јеванђеља, молитве, истине, правичности, покајања и помирења.

Пасторално поступање треба да поштује достојанство свих укључених, да избегава произвољност и да, када је потребно, обезбеди одговарајућу заштиту особа које су претрпеле повреду или злоупотребу.

У крајњој нужди и у складу са канонима и другим црквеним правилима могу се применити дисциплинске мере. Њихов циљ није освета, него заштита заједнице, исправљање неправде и, где је то могуће, покајање, помирење и обнова заједништва.

8. Повлачење из активног чланства и повратак

Члан који одлучи да се повуче из активног црквеног живота има право да његова одлука буде примљена са поштовањем и без принуде. Црква, у мери у којој је то прикладно, остаје пасторално доступна и отворена за дијалог.

Особа која жели да се врати активном животу Цркве прима се са добродошлицом. Када околности то захтевају, повратку може претходити пасторални разговор, обнова крштењских завета или други одговарајући литургијски чин.

9. Евиденција и пасторална поверљивост

Црква води одговарајућу евиденцију о крштењу, конфирмацији, пријему и другим чиновима који су од значаја за црквени статус члана, у складу са канонима и важећим прописима.

Лични и пасторални подаци чувају се одговорно и поверљиво. Поверљивост се не може тумачити тако да спречи поступање када постоји законска, канонска или непосредна обавеза заштите неке особе од озбиљне повреде.

10. Завршна одредба

Овај правилник тумачи се у светлости Јеванђеља, Светог писма, апостолског предања, разума и молитвеног живота Цркве, у заједништву са епископом и надлежним саборским и канонским телима.

У питањима која овим правилником нису изричито уређена примењују се канони, статут и други важећи акти Цркве, уз пасторално расуђивање и трајно ослушкивање деловања Духа Светога.